

Važnija saopćenja iz inostranih časopisa

NASAĐIVANJE JEGULJA U RIBOLOVNE VO- DE ZAP. NJEMAČKE

Tokom 1952 godine Njemački ribarski savez nabavio je i razdijelio za nasađivanje jezera i tekućih voda Zap. Njemačke 375 q nasadnog mlada od jegulja. Najbolje uspjehe su imali sa mlađem koga su nabavili u Francuskoj, jer je transport bio dobro organizovan i bez gubitaka. On je vršen sa obale Atlantika na Loari i Vilaini kod Trignaca i Redona. Sa manjom transportom mlada od jegulja iz Danske nisu imali uspjeha, jer je uslijed lošeg pakovanja kod probne pošiljke uginulo 80 do 90% ribe.

Ova mjera Ribarskog saveza bila je podpomognuta od strane Instituta za obalno i slatkovodno ribarstvo. Naučnim ispitivanjem putovanja mlada od jegulje kao i načina, jazine, trajanja i pravca njihovog kretanja rekama Ems, Weser, Hunte, Eibe, Eider i Schwentine, da bi se stvorile odgovarajuće mogućnosti lova jegulja na tim rekama. Poribijavanju voda sa jeguljom kao veoma cijenjenom ribom poklanjaju ribarski privredni krugovi u Njemačkoj veliku pažnju.

(Fischwirt br. 10, 1953) I. B.

UVOZ ŠARANA IZ JUGOSLAVIJE U ZAP. NJEMAČKU

Dr. Marre: Einfuhr jugoslawischer Speisekarpfen (Fischwirt br. 10 — 1953.)

Dr. Marre razmatra situaciju domaćih proizvođača šarana u vezi sa uvozom šarana iz Jugoslavije u Njemačku. Kontigent uvoza šarana povećao se od 120.000 dolara u 1952. g. na 200.000 dolara u 1953. godini. Njemački ribarski savez stavio je prigovor saveznom ministarstvu ishrane u Bonu u vezi ovog povišenja, ističući da su time pogođeni domaći proizvođači, a isto tako protestovao je protiv toga na svojoj godišnjoj skupštini. Sam ministar je lično obrazložio proizvođačima da tu situaciju diktiraju viši interesi trgovačke politike. Pošto je trgovački bilans Jugoslavija-Njemačka deficitan za oko 60 miliona dolara, to je u interesu normalnog eksporta industrijskih proizvoda, da se taj deficit što je moguće prije smanji povećanjem uvoza raznih prehrambenih i drugih proizvoda iz Jugoslavije.

Pisac članka dalje analizira detaljnije uticaj ovogodišnjeg povišenog kontigenta uvoza šarana iz Jugoslavije na plasman domaćeg šarana iz ribnjaka. On ističe da je utješna činjenica, što se je uvoz konzumnog šarana u iznosu od 15.000 dolara i nasadnog u iznosu od 25.000 dolara izvršen u proljeće 1953 godine uračunao u taj kontigent, tako da je za jesenski uvoz preostala suma od 160.000 dolara. Budući da su jugoslavenski ribnjačari po-

većali cijenu šaranu od 38 dolara iz 1952 g. na 42 do 45 dolara za 50 kgr. franko Freilassing, to količina koju će oni još uvesti ove godine iznosi 3.800 q. Prema prošlogodišnjem uvozu to iznosi oko 650 q više. Ako se uzme u obzir da se je životni standard u Zap. Njemačkoj povisio, to ovo povećanje ne bi stvorilo neke poteškoće domaćoj proizvodnji. Međutim, treba uzeti u obzir da situacija ovisi također o količini uvoza šarana iz Francuske i drugih zemalja. Tu se mora računati sa uvozom od oko 1.500 q.

Na kraju se ističe da je pitanje cijene šarana tj. konkurencije u tom pogledu sa strane uvezenog šarana iz Jugoslavije faktor s kojim treba da računa domaća proizvodnja šarana u pogledu formiranja svojih cijena. Ako se cijeni od 88 DM za 50 kgr. (1 Zentner) u Freilassingu dodaju još troškovi prevoza i ostali troškovi, to bi cijena franko Hamburg iznosila oko 110 DM, što iznosi za 20 DM manje nego što su prošle godine otkupljivani šarani od domaćih ribnjačara.

I. B.

POKUSI SA UPOTREBOM ANTIBIOTIKA KOD ISHRANE ŠARANA

(Verner Gruch: Über Fütterungsversuche mit Antibiotica an Karpfen — der Fischbauer br 59, 1953. godine).

Pod utjecajem vrlo povoljnih rezultata koji su se dobili upotrebom antibiotika (Aueromicin, penicilin i streptomycin) u ishrani domaćih životinja, naročito kod tova svinja i kokošaka, pisac je izvršio pokuse sa dodavanjem antibiotika kod ishrane šarana. Količina antibiotika dodaje se hrani u odnosu 1:100.000 tj. 1 gr. na 1000 kgr. krme.

Šarani u pokusnim ribnjacima su se najprije navikli da primaju hranu na određenim hranilištima, a zatim je prije obroka davana određena količina antibiotika u komadićima tijesta od pšeničnog brašna (kod spravljanja tijesta umješeni su antibiotici).

Rezultati tih pokusa su pokazali da su šarani koji su uzimali u hrani pomenutu količinu antibiotika imali bolji prirast nego oni u kontrolnim ribnjacima koji su dobijali istu količinu hrane bez antibiotika. Ženke su kao i inače bolje napredovale od mužjaka. Prosječni prirast šarana kojima su u ishrani dodavani antibiotici iznosio je 754 gr. po komadu, a bez dodavanja antibiotika 573 gr. Na osnovu toga šarani kojima su se u krmi davali antibiotici imali su veći prirast za prosječno 181 gr po komadu, što u postocima iznosi 31%.

Na kraju pisac napominje da upotreba antibiotika ima velike perspektive u živinogojstvu uopće, ali za njihovu praktičnu primjenu moraju prije svega pojeftiniti.

I. B.